

תת"ע 2304/06 - מדינת ישראל נגד משה פרוי

20 ינואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 2304-06-12 מדינת ישראל נ' פרוי

בפני כב' השופטת מגי כהן
מדינת ישראל
נגד
משה פרוי
הנאשם

ב"כ המשימה עו"ד חמץ לביא

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

האישום:

בנגד הנואשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 14/9/09 בשעה 23:51 נהג ברכב מס' רישיון 9522368 (להלן: הרכב) בכביש 4 קמ"ש 147.7 בית-לייד ב מהירות של 118 קמ"ש כאשר המהירות המרבית 90 קמ"ש עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

אומר מיד כי הנואשם הגיע בקשה להישפט באיחור ובית משפט תעבורה חיפה בהחלטתו מיום 12/1/12 הורה למשטרת ישראל להגיש כתב אישור כנגד הנואשם. בהתאם לכך, הוגש כתב האישום.

לאור הנתונים הנ"ל ונוכח בקשתו של הנואשם להישפט והחלטתו של בית משפט המחויז דחיתתי את טענת התישנות שהעליה הנואשם.

הכפירה:

הנאשם כפר כפירה כללית (עמ' 6 פרוטוקול מיום 12/11/18).

בישיבה מיום 13/1/13(עמ' 4) הודה הנואשם בבעלות הרכב נשוא האישום אולם טען כי אין בסיס לדוח, כי לא מזהה את הרכב בתמונה, הוא לא יכול היה להפעיל את המצלמה כי סף האכיפה כוננה ל- 119 קמ"ש והוא נסע ב- 118 קמ"ש, ויתכן שצולם רכב אחר כי בתמונה רשום 122 קמ"ש בשעה 23:51:57 מהירות והשעה שרשום בדוח אינו

חוופפים , ב מהירות של 122 Km"ש רכב עבר 2 Km"ש בדקה ובתמונה יש צללית של רכב אחר . מה גם ששבועות כאלה הוא לא מסתובב בכביש ולא נהג ב מהירות צאת(עמ5 לפרטוקול).

פרשת התביעה:

הוגש תע"צ בעלות **ת/1**

תע"צ ממא"ל **ת/2**

תע"צ תקינות המכשיר **ת/3**

תמונות מקוריות **ת/4 ות/5**

שבלונה **ת/6**

מטעם התביעה העידה :

-דורית לוי(להלן: **עת/1**) , הנדסאית אלקטטרונית , בעת הרלוונטי פענחה את סרטי הצלום שהגיעו מהשיטה. העודה הסבירה על ידי הנחת שבלונה , כיצד קבעה ברמת ודאות של 100% כי רכבו של הנאשם הוא הרכב שביצע את העבירה כי הוא נימצא בתחום כל הקרון.

בחקירתה הנגדית אישרה כי אכן בתמונה ישנן שני רכבים , שמהירות הרכב הייתה 122 Km"ש ושהתמונה צולמה בשעה 23:51:57 והסבירה שהוא מזינה את השעה ודקות בלבד ולא שנית כי ביפויו מופיעות לה רק דקוט.

העודה חזרה על כך שהרכב שנרשם לו הדוח הוא זה שהיה בתחום הקרון והסבירה שם כי ניכנים 2 רכבים בתחום הקרון לא היה נרשם דוח לאף אחד מהרכבים המופיעים בתמונה. העודה שולחה אפשרות של טעות בהנחה השבלונה .

-אבנר ברזילאי(להלן: **עת/2**), טכני מכשור אכיפה במשטרת ישראל ביצע ביקורת לעמוד נשוא התקיק בתאריך 9/7/09 והסביר היה תקין. העיד כי מקום התקנת המצלמה כביש 4 Km"ש 147.7 מדרום לצפון - צומת בית ליד ימי.

העד הסביר כי אם נסעים ב מהירות נמוכה מזאת שהמצלמה כוננה היא לא תצלם.

פרשת הגנה:

הנائم בחר להיעיד והגיש טופס פירוט במחשב **ג/1** ומספר כי אומנם הרכב בבעלותו הוא לא היה בזמן הרלוונטי .

בחקירתו הנגדית אישר כי מספר הרכב שלו אולם הוא לא היה שם.

לאחר ששמעתי את עדי ה התביעה , הנאשם , התרשםתי מהופעתם בפני, עיינתי במסמכים אשר הוגשו , שוכנעתי כי ה התביעה הוכיחה מעלה כל ספק סביר את האישום.

עיקר הסתמכות התביעה היא על תמונה בה צולם רכבו של הנאשם במד מהירות אלקטרוני מסוג מולטונובה F-6 שמספרו 2-M שב العمود 4-P המוצב בבית ליד בכביש 4 ק"מ 147.7 מכיוון דרום לצפון .

הנאשם טען כי מכונתו איננה זו הנראית בתצלום אם כי הודה כי מדובר במספר רישיוני נכון.

הנאשם אף מעלה טענות כי הוא כלל לא היה במקום, מהירות נסיעת רכבו היה מתחת לرف האכיפה, ויתכן שתצלום רכב אחר שופיע בתמונה כי אין חפיפה בין השעה והמהירות שופיעים בתמונה לבין הדוח.

הביקורת צירפה תע"צ בעלות (ת/1) ממנו עולה כי אכן הרכב בבעלות הנאשם .

רכבו של הנאשם מופיע בשתי התמונות ת/4 ות/5 וניתן לראות כי בנוסף לתמונה מופיעה בפינה השמאלית העליונה רישום בו התאריך, המקום ושעה , מהירות , מספר הסרט וכן מספר המכשיר עצמו. אומנם לא ניתן לראות בתמונה את סוג הרכב , מס' הרישוי ברור ודין בכך כדי לעמוד בנטל המוטל על המאשימה. אצין על אף טענת הנאשם כי הוא לא היה במקום הוא לא הביא כל הוכחה ولو כדי לעורר ספק כי רכבו היה במקום אחר או כי מדובר בложית כפולה.

הביקורת הגיעו תע"צ לממ"ל מולטונובה F6 נייח , תע"צ הכנסה והוצאה של רס"ב אליו חייך ממעבדת מצלמות מיום 9/9/09 ו 9/9/09 .

תע"צ פיתוח של רס"מ טל קדמי מיום 12/10/09 , תע"צ פענוח מיום 12/10/09 של רס"מ דורית לוי , ותע"צ הגדלה ומשלוח מיום 12/11/18 מרפ"ק דרור שמואלי.

עת/1 הסבירה כי היא בודקת את התמונות בעזרת שבلونה ושללה אפשרות של טעות , ויזהוי הרכב הוא בזדאות מוחלט ובאמצעות השבלונה עולה כי הרכב נמצא בתחום ה الكرן.

לא ניתן ולא מצאתי כי קיימם פגמים כלשהו ב"שרשת" התמונה .

בהתאם להתקנות התעבורה (הגשת צילומים בבית המשפט התשנ"ז - 1997, הוגש התעודות הנ"ל והתמונה .

על פי עדותו של עת/2 והמסמכים שהוגשوا באמצעותו הוא ערך בדיקה תקופתי למכשיר חדשניים לפני תאריך האישום והמכשיר היה תקין.

התביעה הוכחה שהמכשיר תקין, ונשמרו הכללים כדי להבטיח שההפעלה נעשתה באופן נכון.

כן הוכח באמצעות עת/2 והמסמכים שהוגשו((ת/3) שהמכשיר טופל כיאות . הנאשם לא מעלה כל טענה באשר לתקינות המצלמה ולא הובאה כל הוכחה כי המצלמה לא הייתה תקינה.

הנני דוחה טענת הנאשם כי רכבו לא הפעיל את המצלמה כי הוא נסע מתחת למahirות שכונת המצלמה. מעין בתמונה עולה כי הרכב נסע במahirות של 122 קמ"ש , ככלומר מהירות מעל רף האכיפה שכונת המצלמה, כאשר מהירות של 118 קמ"ש שמופיעה בכתב האישום היא לאחר הפחתה של 4 קמ"ש כמתוח'יב.

באשר לטענת הנאשם כי אין התאמה בין שעת היצולם לשעת ביצוע העבירה כפי שמופייע בכתב האישום דינה של הטענה להידחות. כל ההבדל הוא לגבי רישום השניות 23:51:57 כפי שמופייע בתמונה ו- 23:51 כפי שמופייע בכתב האישום , עדת התביעה מסרה כי היא לא רושמת את שניות בכתב האישום ואני רואה גם בכך שכן אין מחלוקת כי רכבו של הנאשם הוא זה שנקלט על ידי המצלמה כי הוא נמצא במרכז התמונה .

מלל הנימוקים הנ"ל מצאת כי התביעה הוכחה מעלה כל ספק סביר את יסודות העבירה והנני מרשיע את הנאשם בעבירה המזוהה לו בכתב האישום .

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.

מני כהן, שופט

[פרוטוקול הוושט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות מהירות 118 קמ"ש במקום 90 קמ"ש, וזאת לאחר שבית משפט אפשר לנאשם להאריך מועד להגשת בקשה להישפט, נדחתה טענת ההתיישנות, נשבט בהעדר לאחר שלא התייצב לפרשת ההגנה, בוטל פסק הדין והתיק הוחזר לבית משפט.

המדובר בעבירה שבמקרה קנס, אולם כאמור, הנאשם ביקש להישפט, לאחר שמייעת ההוכחות בית משפט הרשיע אותו.

מדובר בנאים עם ותיק רב בנהיגה, נהג משנת 67', כבר לחובתו 48 הרשעות קודמות, ובניהם עבירות חוזרות בגין מהירות, אור אדום, תיק תאונת דרכים אחד ישן.

לקולא אצין, כי העבירה האחרונה של הנאשם הינה מדצמבר 2005, כך שמאז עברו התעבורי נקי.

לאחר ששלמתי את הנטוינט הנ"ל מצאתי לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

קנס בסך 1,200 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורה.

תשלום הכנס בתוך 30 ימים.

ה הנאשם הונחה לגשת לזכירות לקבל שוברי תשלום.

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשים על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור אותה/ עבירה/ות שעליה/ הורשע או אחת העבירות המפורחות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירשע בגינה.

לא מצאתי לפסול את הנאשם בפועל.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ד, 20/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת